

Но нашата катеричка е добра домакиня. Тя намѣри въ стария джбъ една голѣма хралупа, почисти я, посла я съ мжхъ, прѣчки и сухи шумки; тъй тя си приготви мека и топла постелка. Послѣ почна да трупа въ жилището си орѣхи, желѣди и други обични плодове.

Единъ пѣтъ катеричката видѣ, че край хралупата ѝ чука кълвачъ. Тя си помисли, че той ще ѝ открадне храната, впусна се върху него и тъй го уплаши, щото той бързо избѣга.

Всички птици отлетѣха въ топлитѣ страни. Само катеричката остана самичка въ гората.

Дойде зимата. Духна студенъ вѣтъръ, заваля снѣгъ, въ гората стана тихо и печално.

На катеричката се доспа. Тя се зарови въ гнѣздото си, легна на меката си постелка, сви се на търкало, покри се съ своята рунтава опашка и сладко заспа до нови топли и честити дни.

Зеленогоровъ.

